

Khalistan Affairs Centre, 956-National Press Building Washington, DC, 20045

Ph: 202-637-9210

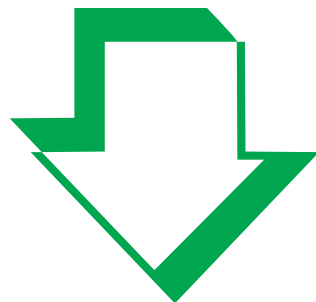
Fax: 202-637-9211

Email: kacwashdc@yahoo.com

www.khalistan-affairs.org

ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਕਾਲਿਗ

**ਡਾ . ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਸਿੰਗਟਨ ਡੀ . ਸੀ .
ਦੀ ਕਲਮ ਤੋਂ**

‘ਭਾਰਤ ਵਲੋਂ ਨੇਪਾਲ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀਆਂ ਨਾਪਾਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ-ਨੇਪਾਲੀ ਆਗੂ ਮੋਹਣ ਵੈਦਿਆ’

ਭਾਰਤੀ ਨੀਤੀਘਾੜੇ ਨੇਪਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਲੰਕਾ ਵਾਂਗ ਸਿਵਲ-ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਧੱਕਣ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਦੱਖਣੀ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਭੋਜਪੁਰੀ-ਮੈਥਲੀ ਅਨੁਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਟਰੇਨਿੰਗ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ !

ਭਾਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲੀ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਤੇਜ਼ੀ !

ਕੀ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਮਾਓਵਾਦੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਕਸਲੀ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਦੁਸ਼ਮਣ-ਭਾਰਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਂਝਾ-ਜਿਹਾਦ ਕਰਨਗੇ ?

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ (ਡੀ. ਸੀ.) 04 ਫਰਵਰੀ, 2009 – ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੀਡਰ ਮੋਹਣ ਵੈਦਿਆ ਨੇ 1 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ, ਕਾਠਮੰਡੂ ਵਿਚਲੇ ਰਿਪੋਰਟਰਜ਼ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ – ‘ਅਸੀਂ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਬਦ-ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਭਾਰਤ, ਭੋਜਪੁਰੀ ਤੇ ਮੈਥਲੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ‘ਮਧੇਸ਼ੀ’ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਕੇ ਨੇਪਾਲ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਦੱਖਣੀ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਨੇਪਾਲ-ਵਿਰੋਧੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ, ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਯੂ. ਪੀ. ਦਾ ਕਾਫੀ ਹਿੱਸਾ, ਦੱਖਣੀ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨੇਪਾਲ ਦੀ ਸਲਾਮਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਨੇਪਾਲ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਨਾਪਾਕ-ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਜੀਅ-ਜਾਨ ਨਾਲ ਲੜਾਂਗੇ।’

ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ‘ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟਾਈਮਜ਼’ ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ, ਮੋਹਣ ਵੈਦਿਆ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਠੀਕ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ – ਅਖਬਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ‘ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਥਲੀ-ਭੋਜਪੁਰੀ ਜ਼ਬਾਨ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਲਈ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੰਘਰਸ਼ ਲੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਜਸੀ ਮੰਗਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਧੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਦੇ ਇਹ ਲੋਕ, ਨੇਪਾਲ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਅੱਡ-ਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਹਨ।’

ਯਾਦ ਰਹੇ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2008 ਨੂੰ 601 ਮੈਂਬਰੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਮਾਓਵਾਦੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ 220 ਸੀਟਾਂ ਹਾਸਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ‘ਸਾਂਝੀ ਸਰਕਾਰ’ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨੇਪਾਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਕੁਝ ਮੁੱਦਿਆਂ ‘ਤੇ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰਾਂਗੇ) ਅਜੇ ਵੀ ਅਨਿਸ਼ਚਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਰਾਬਰ ਜਾਰੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਨੀਤੀਘਾੜਿਆਂ ਦੀ ਨੇਪਾਲ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨੇਪਾਲ ਸਬੰਧੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਾਹੇਵੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਿ ਨੇਪਾਲ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਚੀਨ ਲਈ ਅਹਿਮੀਅਤ ਅਤੇ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਸੱਤਾ ‘ਚ ਆਉਣ, ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ਖਾਤਮਾ ਹੋਣ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਾਊਥ ਏਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਚੀਨ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲੱਗ ਸਕੇ।

ਨੇਪਾਲ ਦੇਸ਼, ਭਾਰਤ ਤੇ ਚੀਨ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਂਡਵਿਚ ਬਣਿਆ, ਲੈਂਡ ਲਾਕਡ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਨੇਪਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਅਬਾਦੀ ਦੋ ਕਰੋੜ 90 ਲੱਖ ਦੇ ਕਰੀਬ (29 ਮਿਲੀਅਨ) ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਇਲਾਕਾ 56,827 ਵਰਗਮੀਲ ਹੈ। ਨੇਪਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਅਬਾਦੀ ਵਿੱਚ 81 ਫੀਸਦੀ ਹਿੰਦੂ ਹਨ, 11 ਫੀਸਦੀ ਬੋਧੀ ਹਨ, 4 ਫੀਸਦੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਘੱਟਗਿਣਤੀਆਂ ਦੀ ਅਬਾਦੀ 2 ਫੀਸਦੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹੈ। ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿੱਖ ਵਸਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਟਲਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹਨ। ਨੇਪਾਲ ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਇੱਕ ‘ਹਿੰਦੂ ਦੇਸ਼’ ਐਲਾਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉਥੇ ਭਾਰਤ ਵਾਂਗ ‘ਫਿਰਕੂ’ ਜ਼ਹਿਨੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨੇਪਾਲੀ ਗੋਰਖੇ ਬੜੇ ਸਾਊ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਪ੍ਰੰਪਰਾਵਾਂ ਸਬੰਧੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਤੇ ਆਰ. ਐਸ.

ਐਸ. ਨੇ 'ਸ਼ਰਾਰਤ' ਕਰਨੀ ਅਰੰਭੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਨੇਪਾਲ ਦਾ ਭਾਰਤ ਨਾਲ 1,690 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਅਤੇ ਚੀਨ ਨਾਲ 1,236 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਬਾਰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ 10 ਬਰਫਾਨੀ ਚੋਟੀਆਂ 'ਚੋਂ ਅੱਠ (ਸਮੇਤ ਮਾਊਂਟ ਐਵਰੈਸਟ ਦੇ) ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤਾਂ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਵੀ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਦਾ ਸਾਖਰਤਾ ਅਨੁਪਾਤ (ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ) 45 ਫੀਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜੀਅ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ (ਜੀ. ਡੀ. ਪੀ.) 230 ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਹੈ। ਨੇਪਾਲੀ ਗੋਰਖੇ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਅਣਖ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ ਪਰ ਦਾਇਮੀ-ਗਰੀਬੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਢਾਈ ਲੱਖ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇਪਾਲੀ ਕੁੜੀਆਂ (ਕਈਆਂ ਦੀ ਉਮਰ 11-12 ਸਾਲ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ) ਹਰ ਸਾਲ ਦੇਹ-ਵਪਾਰ ਦੇ ਦਲਾਲਾਂ ਵਲੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਚਕਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ 'ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ' (ਮੋਨਾਰਕੀ) ਪਿਛਲੇ ਲਗਭਗ 250 ਸਾਲ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪਿਛਲੀ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਬਹੁ-ਪਾਰਟੀ ਸਿਸਟਮ ਆਦਿ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ।

ਨੇਪਾਲ ਵਿਚਲੀ ਅੰਤਾਂ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ, ਉਥੇ 'ਮਾਓਵਾਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ' ਨੇ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਪੈਰ ਜਮਾਏ। 1996 ਦੀਆਂ ਨੇਪਾਲੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ 205 ਸੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 9 ਸੀਟਾਂ ਹਾਸਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ - ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਨੇ 'ਅੰਡਰਗਰਾਊਂਡ' ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਰੰਭਿਆ। ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਲਗਭਗ ਨੇਪਾਲੀ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਲਗਭਗ ਟਰੇਡ ਯੋਧੇ ਅਤੇ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਲਗਭਗ 'ਮਿਲੀਸ਼ੀਆ' ਸੀ ਅਤੇ ਨੇਪਾਲ ਦਾ ਲਗਭਗ 70 ਫੀਸਦੀ ਇਲਾਕਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦਾ 'ਆਦਰਸ਼ ਲੀਡਰ' ਚੀਨੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਮਾਓ ਜੇ ਤੁੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ 'ਮਾਡਲ' ਪੀਰੂ ਦੇ ਸ਼ੇ ਦੇ 'ਮਾਓਵਾਦੀ ਸ਼ਾਈਨਿੰਗ ਪਾਥ ਗੁਰੀਲਿਆਂ' ਦੀ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਸੀ। ਨੇਪਾਲੀ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਲੀਡਰ, ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ (ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ) ਪੁਸ਼ਪ ਕੁਮਾਰ ਦਾਹਲ ਉਰਫ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ਹੈ। ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰੀਲਾ ਲੜਾਈ ਦੇ ਕਈ ਨਵੇਂ ਦਾਅ ਵੀ ਇਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸੇ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ਦੀ ਅਵਗਾਈ ਵਿੱਚ, ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੋਣ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪੰਜ ਏਜੰਡਿਆਂ' ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਬੜੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

1. ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ (ਮੋਨਾਰਕੀ) ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ਖਾਤਮਾ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ 'ਨੇਪਾਲੀ ਗਣਤੰਤਰ' ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਤਰਜ਼ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਂਗ) ਨਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਾਂਗ 'ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ' ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖੱਲੇ ਲੋਕਤੰਤਰ।

2. ਉਹ ਖੁਦ ਨੇਪਾਲ ਦਾ 'ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ' ਬਣੇਗਾ।

3. ਭਾਰਤ ਨਾਲ, ਨੇਪਾਲ ਵਲੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਜੇ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

4. ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦੀ 'ਪੀਪਲਜ਼ ਲਿਬਰੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ' ਦੇ 23 ਹਜ਼ਾਰ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨੇਪਾਲ ਦੀ ਫੌਜ ਦਾ ਪੱਕਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੇਪਾਲੀ ਫੌਜ ਨੂੰ 'ਰਾਇਲ ਨੇਪਾਲੀ ਆਰਮੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

5. ਜਿਹੜੇ ਨੇਪਾਲੀ, ਭਾਰਤੀ ਹਾਕਮਾਂ ਵਲੋਂ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਲਈ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ, ਨੇਪਾਲੀ ਮੂਲ ਦੇ 45 ਹਜ਼ਾਰ ਗੋਰਖੇ, 'ਗੋਰਖਾ ਰੈਜਿਮੈਂਟਾਂ' ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹਨ।

ਮਿਸਟਰ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ 'ਪੰਜ ਨੁਕਤੀ ਏਜੰਡੇ' ਦੇ ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਹੀ, ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾਓਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨੂੰ, ਲੰਡਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਖਬਾਰ 'ਇਕੋਨੋਮਿਸਟ' ਨੇ ਭਾਰਤ ਲਈ ਇੱਕ 'ਬੇਫਨਾਕ ਸੁਫਨਾ' ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਟਾਈਮਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਭਾਰਤ 'ਤੇ ਪਏ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਸਬੰਧੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ - 'ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ 'ਸਾਂਝੇ ਸਦਮੇ' ਵਿੱਚ ਹੈ।' ਅਸੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ 'ਹੁਣ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ-ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਚੀਨ ਨਾਲ ਹੈ।'

ਸਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤੀ ਖੁਫੀਆ ਤੰਤਰ ਵਲੋਂ ਨੇਪਾਲ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ-ਫੌਜ, (ਜਿਸਦੇ ਕੁਝ ਤਬਕੇ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਗਿਆਨਇੰਦਰ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ) ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਨੇਪਾਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ 'ਇੱਕ ਮੰਚ' ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ-ਫੌਜ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜਭਾਗ ਸੰਭਾਲ ਲਵੇ। ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੀ ਬੇਚੈਨੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ਦੇ 23 ਹਜ਼ਾਰ 'ਵਿਦਰੋਹੀ ਜਵਾਨ' ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨਾਲ ਫੌਜ ਦਾ ਵਕਾਰ ਘਟੇਗਾ, ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁੱਛ-ਪ੍ਰਤੀਤ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਭਾਰਤੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਖੇਡ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇਗਾ ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਾਸੇ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਕਾਫੀ ਤੇਜ਼ ਹਨ।

ਬੀ. ਰਮਨ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀ ਰਾਅ ਦਾ ਉੱਚ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਕ੍ਰੇਟਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਉਹ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿੰਗ - 'ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਟੈਪੀਕਲ ਸਟੱਡੀਜ਼' ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੀ

ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਵਲੋਂ ਨੇਪਾਲੀ ਫੌਜ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਤਾ 'ਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮਾਓਵਾਦੀ ਲੀਡਰ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ਦੇ ਉਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 'ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਨੂੰ (ਨੇਪਾਲੀਆਂ ਨੂੰ) ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਪਵੇਗਾ।'

ਬੀ. ਰਮਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ - "ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਫੌਜੀ ਰਾਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੇ ਨੇਪਾਲ ਦੀ ਫੌਜ, ਉੱਥੇ ਰਾਜ ਪਲਟਾ ਕਰਦੀ ਹੈ! ਕੀ ਅਸੀਂ ਮੀਆਂਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ? ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਫੌਜੀ ਨੀਤੀਘਾੜੇ ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਫਿਕਰਮੰਦ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਚੀਨ ਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੋਹਾਂ ਨਾਲ 'ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ' ਲੜਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ.....ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਫਰੰਟ ਵਿੱਚ ਨੇਪਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੱਤਾ ਹਥਿਆ ਲੈਣ (ਭਾਵੇਂ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਵੋਟ ਨਾਲ) ਉਹ ਸੌਖਿਆਂ ਇਹਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।ਇਹ ਨਾ ਹੀ ਨੇਪਾਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਾਓਵਾਦੀ ਸੱਤਾ ਸੰਭਾਲਣ ਅਤੇ 'ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ' ਨੂੰ ਪੀਪਲਜ਼ ਲਿਬਰੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਣ। ਨੇਪਾਲੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਹਾਕਮ, ਨੇਪਾਲ ਦੇ 'ਪਿਛਵਾੜੇ' 'ਚੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚਲੇ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਗੇ। ਨੇਪਾਲ ਵਿਚਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਅਤੇ ਫੌਜ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਹੋ ਕੇ, ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਦੀਰਘ-ਕਾਲੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਬਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਸੱਤਾ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬੜੀ ਖੂਬਾਰ ਤੇ ਖੂਨੀ ਲੜਾਈ ਲੜਨਗੇ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਲੋਟ ਹੋ ਜਾਏ, ਉਪਰੋਕਤ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਫੌਰਨ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਪਾਠਕਜਨ! ਭਾਰਤੀ ਨੀਤੀਘਾੜਿਆਂ ਦੀ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਦੱਖਣੀ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ, ਭੋਜਪੁਰੀ ਤੇ ਮੈਥਲੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਟਰੇਨਿੰਗ ਦੇ ਕੇ, ਨੇਪਾਲ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਿਵਲ-ਵਾਰ ਵੱਲ ਧੱਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ 1980ਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਮਿਲ ਮੂਲ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਲੰਕਾ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਟੇ (ਲਿਬਰੇਸ਼ਨ ਟਾਈਗਰਜ਼ ਆਫ ਤਾਮਿਲ ਏਲਮ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦੀ ਟਰੇਨਿੰਗ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਿਟੇ 'ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਨੇ ਇਸ ਜਮਾਤ ਨੂੰ 'ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ' ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਜ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਲੰਕਾ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਲੰਕਾਈ ਫੌਜ ਵਲੋਂ ਲਿਟੇ ਅਤੇ ਸਿਵਲੀਅਨਾਂ ਦੇ ਸਰਵਨਾਸ਼ ਦੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਲੰਕਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ 'ਭਾਈਵਾਲ' ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਲੰਕਾ ਵਿਚਲੀ ਚਾਣਕਿਆ ਨੀਤੀ ਹੀ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਇਸੇ ਨੀਤੀ ਤਹਿਤ 1947 ਵਿੱਚ ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ, 1948 ਵਿੱਚ ਨਾਗਾਲੈਂਡ ਅਤੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਨੂੰ, 1960ਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੋਆ ਨੂੰ ਅਤੇ 1975 ਵਿੱਚ ਸਿੱਕਮ ਨੂੰ ਨਿਗਲਿਆ ਸੀ। ਮਾਓਇਸਟ ਲੀਡਰ ਮੋਹਣ ਵੈਦਿਆ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇਸ ਨੀਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਜੰਗ ਦਾ ਬਿਗਲ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਹਾਕਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੀਤੀ-ਘਾੜੇ ਇਹ ਤੱਥ ਭੁੱਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹਾਦਰ ਗੋਰਖੇ, ਅਖੀਰਲੇ ਸਾਹ ਤੱਕ ਲੜਨ ਲਈ ਜਗਤ-ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੇਪਾਲੀ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਤਾਰ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਜੰਗ ਲੜੀ ਤੇ ਜਿੱਤੀ। ਇਸ ਵੇਲੇ 23 ਹਜ਼ਾਰ 'ਟਰੇਡ ਗੁਰੀਲੇ', ਨੇਪਾਲੀ ਫੌਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਲਈ, ਯੂ. ਐਨ. ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਵਾਲੇ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਨੇਪਾਲੀ ਜਾਬਾਜ਼ ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ, 'ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੰਘਰਸ਼' ਦੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਹੈ - ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਚਰਖਾ ਫਿਲਾਸਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਭਾਰਤੀ ਸਟੇਟਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੁਰ ਅੰਦਰ ਤੱਕ, ਲਗਭਗ 10 ਸਟੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵੇਲੇ ਨਕਸਲਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਕਸਲਵਾਦੀਆਂ ਕੋਲ 50 ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਲਗਭਗ ਕੇਡਰ ਅਤੇ ਬੇਪਨਾਹ ਹਥਿਆਰ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ 'ਸਾਂਝੀ ਕੇਂਦਰੀ ਫੋਰਸ' ਦਾ ਵੀ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ 'ਫੋਰਸ' ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਸਫਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਬੂਤ 2 ਅਤੇ 3 ਫਰਵਰੀ ਦੀਆਂ, ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸੁਰਖੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2 ਫਰਵਰੀ ਦੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੀ ਸੁਰਖੀ ਹੈ - 'ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ 15 ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਿਆ।' ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਰਖੀ ਹੈ - 'ਮਾਓਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਸੀ. ਪੀ. ਐਮ. ਲੀਡਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇਆ।' 2 ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਸੁਰਖੀ ਹੈ - 'ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ ਸਕੂਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਉਡਾਇਆ।' ਹਿੰਦੂ ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਰਖੀ ਹੈ - 'ਝਾਰਖੰਡ ਵਿੱਚ ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੇ 4 ਬੰਦੇ ਮਾਰੇ।' 2 ਫਰਵਰੀ ਦੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਅਖਬਾਰ ਅਨੁਸਾਰ - 'ਲਾਲਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀਆਂ ਤੇ ਤੀਰਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਆਦਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ।' ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਬਰ ਹੈ - '3 ਮਣੀਪੁਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਾਪਤਾ।' ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਬਰ ਅਨੁਸਾਰ '14 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦਰੋਹੀਆਂ ਨੇ ਸਿਰੋਏ ਦਾ ਘੇਰਾ ਚੁੱਕਿਆ।' 3 ਫਰਵਰੀ ਦੀ 'ਹਿੰਦੂ' ਅਖਬਾਰ ਅਨੁਸਾਰ - 'ਝਾਰਖੰਡ ਵਿੱਚ 3 ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟ-ਕੁੱਟ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।' 3 ਫਰਵਰੀ ਦੇ 'ਹਿੰਦੂ' ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ - 'ਪੀ. ਐਲ. ਐਫ. ਆਈ. ਦੇ 8 ਸ਼ੱਕੀ ਬੰਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ।' 3 ਫਰਵਰੀ ਦੇ 'ਹਿੰਦੂ' ਅਖਬਾਰ ਅਨੁਸਾਰ - 'ਝਾਰਖੰਡ ਵਿੱਚ 3 ਨਕਸਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟ-ਕੁੱਟ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।' 3 ਫਰਵਰੀ ਦੇ 'ਹਿੰਦੂ' ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ - 'ਪੀ. ਐਲ. ਐਫ. ਆਈ. ਦੇ 8 ਸ਼ੱਕੀ ਬੰਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ।'

ਪਾਠਕਜਨ ! ਜੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ 'ਰਿਪੋਰਟ' ਹੋਈਆਂ ਖਬਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਲਮ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਉਹ ਖਬਰਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 'ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ' ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਜੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ੀ ਨੀਤੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦਿਨ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂਕਿ ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਮਾਓਵਾਦੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚਲੇ ਨਕਸਲਵਾਦੀ ਰਲ ਕੇ, ਚਾਣਕਿਆ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਐਸਾ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣਗੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਨਾ ਭੁੱਲ ਸਕਣਗੇ।

ਆਮੀਨ !